

POSTANOWIENIE

Dnia 26 stycznia 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jolanta Strusińska-Żukowska (przewodniczący,
sprawozdawca)

SSN Zbigniew Korzeniowski

SSN Zbigniew Myszka

w sprawie z wniosku J. C.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych
o rentę z tytułu niezdolności do pracy,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 26 stycznia 2011 r.,
zażalenia wnioskodawczyni na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 26 sierpnia 2010 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 26 sierpnia 2010 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę J. C. o wznowienie postępowania w sprawie o rentę z tytułu niezdolności do pracy zakończonej wyrokiem tego Sądu z dnia 19 stycznia 2010 r.

W skardze o wznowienie postępowania skarżąca powoływała się na nowe okoliczności faktyczne w postaci niezdolności do pracy i dokumenty potwierdzające tę niezdolność, które ubezpieczona otrzymywała od 9 marca 2010 r., a w szczególności zaświadczenie lekarza specjalisty z zakresu medycyny pracy z 10 marca 2010 r. o niezdolności do podjęcia pracy na stanowisku pracownika

umysłowego i sprzątaczkę oraz zaświadczenie z 10 maja 2010 r. wydane w toku badania w trybie odwoławczym przez Centrum Medycyny Pracy w [...] o niezdolności do podjęcia pracy na stanowisku pracownika umysłowego i sprzątaczkę.

Sąd Apelacyjny uznał, że przedmiotowa skarga o wznowienie postępowania nie opiera się na ustawowej podstawie wznowienia i dlatego podlega odrzuceniu. Zaświadczenia lekarskie z 10 marca 2010 r. i 10 maja 2010 r. nie są bowiem okolicznościami faktycznymi lub środkami dowodowymi, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, a z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu w rozumieniu art. 403 § 2 k.p.c.

Ubezpieczona zaskarżyła powyższe postanowienie zażaleniem w całości i wniosła o jego uchylenie oraz o zasądzenie na rzecz skarżącej kosztów postępowania, zarzucając naruszenie art. 403 § 2 k.p.c. przez przyjęcie, że „okoliczność niezdolności do pracy odwołującej oceniana przez pryzmat medycyny pracy przez lekarza medycyny pracy wskutek skierowania przez potencjalnego pracodawcę na badania pracownicze była już przez odwołującą powoływana w postępowaniu przed Sądem I instancji i stanowiła przedmiot postępowania dowodowego”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się nieuzasadnione.

Sąd Apelacyjny trafnie przyjął, że podnoszone w skardze okoliczności nie mogą uzasadniać wznowienia postępowania. Żądanie wznowienia postępowania oparte na podstawie art. 403 § 2 k.p.c. jest dopuszczalne wtedy, gdy po zakończeniu postępowania, którego dotyczy skarga, ujawniły się okoliczności faktyczne lub środki dowodowe, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, a z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu. Ustawową podstawą wznowienia postępowania wskazaną w art. 403 § 2 k.p.c. jest powołanie się na dowody, co do których w trakcie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem strona obiektywnie dysponowała możliwością ich zgłoszenia, jednakże tego nie uczyniła wskutek braku procesowej potrzeby ich powołania, a nie wskutek opieszałości, zaniedbania, zapomnienia, czy błędnej oceny (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 stycznia 2007 r., I UZ 38/06, OSNP 2008 nr 3-4, poz.

51). Podstawą wznowienia postępowania na podstawie art. 403 § 2 k.p.c. mogą być takie nowe okoliczności oraz środki dowodowe, które zaistniały przed rozstrzygnięciem sporu - w trakcie postępowania i przed jego zakończeniem (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 lutego 2006 r., I PZ 33/05, OSNP 2007 nr 3-4, poz. 48). Regulacja art. 403 § 2 k.p.c. dotycząca powołania (przedstawienia) środków dowodowych (okoliczności faktycznych), które nie było w zakończonym postępowaniu możliwe, nie może odnosić się więc do stanu po jego zakończeniu (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 lutego 2006 r., I PZ 33/05; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 czerwca 1998 r., II UKN 106/98, OSNP 1999 nr 13, poz. 438; uchwała Sądu Najwyższego z dnia 21 lutego 1969 r., III PZP 63/68, OSNC 1969 nr 12, poz. 208). Dlatego nie stanowią podstawy prawnej wznowienia postępowania (art. 403 § 2 k.p.c.) zaświadczenia lekarskie wydane po upływie 3 lat od uprawomocnienia się wyroku i oceniające odmiennie datę powstania inwalidztwa (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 czerwca 1998 r., II UKN 106/98).

W tych okolicznościach zaskarżone postanowienie, którym Sąd odrzucił skargę o wznowienie postępowania, nie narusza art. 403 § 2 k.p.c. Środek dowodowy, który powstał po uprawomocnieniu się wyroku - a za taki należy uznać powołane w skardze zaświadczenia lekarskie - nie stanowi bowiem podstawy wznowienia przewidzianej w art. 403 § 2 k.p.c.

Mając powyższe na względzie Sąd Najwyższy, na podstawie art. 394¹ § 3 w związku z art. 398¹⁴ k.p.c., postanowił jak w sentencji.